

Ples v Třebíči 2003

[Foto](#)

Datum	22. března 2003	
Pořádal	Fracce	Třebíč
Zúčastnili se	Koža	Plesající
	Doupina	Plesající
	Donny	Plesající
	Jája	Plesající
	Paťa	Plesající
	Ded'u	Plesající
	Worlík	Plesající
	Soňa	Plesající
	Kráter	Plesající
	Sašeta	Plesající
	Pepíček	Plesající
	Neptun	Plesající
Zapsala	Doupina s úpravami ostatních zúčastněných	

Sobota 22. března 2003

Dne 21. března Léta Páně 2003 se naše skupina rozhodla, že se pojedje trochu pobavit a zaskotačit si. K tomuto počínání jsme si vybrali ples, který pořádali naši spříznění z třebíčské skupiny Fracce. Sraz všech kdo jeli, byl v 18:30 před naším domem, „Hradem Doupovem“. S Páterama jsme si dali sraz u nás už ve čtyři, abychom se se Sašou stihly zkrášlit. Všechno ale dopadlo trochu jinak. Česala jsem Sašu tak dlouho, že jsme se málem nestihly ani oblíct. Tak jsem si já ubohá musela vystačit se svou vlastní „krásou“. Jak jsme tak kmitali všichni po domě, začali se scházet i ostatní a mohlo se jet. Vlastně nemohlo, to by totiž nemohla být naše skupina, aby se na někoho nečekalo. Tentokrát vyhráli konkurz Paťasovci. Asi půl hodiny se na ně čekalo před barákem. Když už konečně dorazili, měli všichni u nosu rampouchy, ale mohlo se vyrazit. Ve Slatině se udělala ještě přestávka na benzínce, aby se dokoupil proviant a tradá směr Třebíč. Po menším „kufrování“ jsme dorazili na místo konání plesu. Odbavili jsme se v šatně, zaplatili vlezny a útokem vzali sál, kde se nacházel nejdůležitější strategický bod, občerstvení. Pak jsme se usalašili u stolu a začali se dobře bavit.

Ze začátku hrála nějaká skupina středověkou hudbu, moc se na to tancovat nedalo, ale k poslechu to bylo hezký. Jako další bod programu byla břišní tanečnice. A že bylo na co se dívat. Žádný hubeňour to teda nebyl, ale byla naprosto skvělá. Všichni fascinovaně zírali na to, jak vlnila břichem. Odměnou jí byl potlesk, za jaký by se nemuseli stydět ani v divadle. A trsalo se a pařilo se a bavilo se. Stal se i menší zádrhel, když Páter zjistil, že zapomněl doma peněženku.

I zželelo se nám ho a peníz mu zapůjčili. On nás za to odměnil komickým varietním číslem, kdy sebou úžasně fláknul na schodech a všechny je pěkně spočítal. Ještě teď má obraženou ruku, ale to je riziko podnikání. Následně se konal slavnostní akt pasování na rytíře. Pasovaným byl Kožův bratránek Havran. Když už má být otcem, tak ať to má se vší parádou. Jeho skorožena byla hrdá.

Abych nezapomněla, byla tam také tombola, jak už to na plesech bývá. Vyhrát se daly samé praktické věci. Někdo měl kliku, někdo ne. Ale přece jenom neodjížděl Luicus s prázdnou. Worlíci vyhráli nějaký náradí a váleček na nudle, Paťovci flašku a Donnyovci příruční šachy. My ostatní zase nic, ale my jsme skromní. Ještě nějakou tu hodítku jsme se bavili, ale protože nám začali uvadat řidiči, uznali jsme, že nejvyšší čas vyrazit k domovu. Jediná vada na tom byla ta, že nám chyběl Neptun, který se nemohl odlepit od slečny. Byl tudíž odlepen námi a jeli jsme domů. Všichni už byli daleko před námi, ale my jsme opět bloudili. Naštěstí se nám podařilo vymotat z Třebíče ven a sál to bylo v pohodě. Saša nám začal sice trochu usínat, ale potom, co kluci skandovali každý nápis na billboardech, neměla šanci usnout. A byli jsme doma a šli jsme do hajan.